

CONTRA LA REFORMA DE LES PENSIONS

L'1 de juliol passat, les organitzacions del sistema CCOO i UGT, van signar la Reforma de les Pensions amb la Patronal CEOE i el Govern PSOE-UP. Reforma que recull les recomanacions del nefast Pacte de Toledo.

L'avantprojecte indica que el primer bloc de reforma de les pensions s'emmarca en el compliment de les recomanacions del Pacte de Toledo aprovades en el Congrés dels Diputats i també en el Pla presentat pel Govern de l'Estat PSOE a la Comissió Europea per a poder accedir als fons europeus PERTE, on es compromet a aplicar retallades en les pensions en dues fases. A més d'una nova reforma laboral.

Aquesta reforma és una nova retallada de les pensions sent una prolongació de la reforma de les pensions de 2011 signada pel Govern Zapatero, la CEOE i els sindicats CCOO i UGT que, entre altres barbaritats, va retardar l'edat de jubilació dels 65 als 67 anys i va imposar el Factor de Sostenibilitat.

I- CONTINGUT DE L'ACORD

Els principals punts de l'acord són els següents:

1. Revaloració de les pensions en funció de l'IPC, per cinc anys.

Durant els pròxims cinc anys, les pensions s'incrementaran cada any en funció de la inflació mitjana anual registrada al novembre de l'any anterior. D'aquesta manera pretenen capitalitzar la recuperació de la pujada de les pensions en funció de l'IPC, que havien guanyat amb la lluita als carrers les plataformes de pensionistes i que en la pràctica s'està fent cada any des dels pressupostos des de 2018. Passat el període de vigència de cinc anys, es revisarà aquesta revaloració.

2. Retallades en la jubilació anticipada.

Modificació dels coeficients reductors. L'acord augmenta els coeficients reductors de la jubilació anticipada voluntària en diversos casos, que són els que suposen la major part de les jubilacions anticipades actuals: en els tres mesos anteriors a l'edat de jubilació ordinària i els mesos 24 i 23 anteriors. L'objectiu és retardar la jubilació anticipada, perdent per tant el seu caràcter.

Aplicació dels coeficients reductors sobre la pensió, i no sobre la base reguladora.

Els coeficients reductors de la jubilació anticipada acorden que s'apliquin per primera vegada en la història sobre la quantia de la pensió, i no sobre la base reguladora com sempre s'ha fet. Això suposa que, es reduirà la pensió dràsticament durant tota la jubilació. Aquesta mesura pretén liquidar en la practica la possibilitat de jubilar-se anticipadament.

L'acord, amb l'habitual format de realitzar les retallades de les pensions de manera progressiva, planteja un període transitori de 10 anys començant amb efectes retroactius, a partir de gener de 2014 perquè l'entrada en vigor d'aquesta mesura sigui a partir de 2024. Sent il·legal sens dubte ja que amb aquest període transitori l'entrada en vigor hauria de ser l'any 2031.

3. Mecanisme d'equitat Inter generacional (el nou Factor de Sostenibilitat), xec en blanc per a retallar les pensions.

Una de les mesures més greu i perillosa de l'acord és l'establiment del Mecanisme d'Equitat Inter generacional (MEI) que substituirà al Factor de Sostenibilitat.

La Disposició Addicional acordada assenyala que "en substitució del factor de sostenibilitat ... s'establirà un mecanisme d'equitat Inter generacional que operarà a partir de 2027".

Es dona via lliure al Govern PSOE-UP perquè decideixi el contingut d'aquest mecanisme, ja que es recull que la seva concreció s'ha de fer abans del 15 de novembre de 2021, i si no hi ha acord el govern el regularà, per a incorporar-lo al projecte de llei de reforma de les pensions.

El MEI dona al govern de torn la possibilitat d'aplicar retallades en "els paràmetres principals del sistema", és a dir, en el càlcul de la pensió, en l'edat de jubilació o en la revaloració de les pensions.

Per als signants és necessari "recuperar el plantejament de 2011, davant el "problema" que suposarà "la jubilació de la generació del baby boom i l'augment de l'esperança de vida":

Cal recordar que els acords en 2011 va ser, textualment, el següent: "a partir de 2027 els paràmetres fonamentals del sistema es revisaran per les diferències entre l'evolució de l'esperança de vida als 67 anys de la població l'any en què s'efectuï la revisió i l'esperança de vida als 67 anys en 2027. Aquestes revisions s'efectuaran cada 5 anys, utilitzant les previsions realitzades pels organismes oficials competents". És a dir, el Factor d'Estabilitat es va formular com un mecanisme automàtic d'ajust de les pensions. S'habilitava al govern perquè retalli les (noves) pensions si augmenta l'esperança de vida. Si l'expectativa és viure més anys es retallen els ingressos mensuals.

4. Noves reduccions de les cotitzacions socials.

S'ha demostrat fins a l'avorriment que la política de reduir cotitzacions socials a l'hora de crear ocupació, només serveix per a augmentar els beneficis empresarials. No obstant això, en aquest acord plantegen noves reduccions en les bonificacions socials, en el cas de treballadors i treballadores de més de 65 anys, així com la reducció de 75% de la cotització per IT en majors de 62 anys.

5. Plans de Pensions d'Empresa.

Els PPE que denominem Plans Privats d'Empresa, són una altra de les vies privatitzadores del sistema de pensions públiques que dona abundants beneficis als sindicats CCOO i UGT i als bancs (Santander i BBVA). A nivell d'Euskadi ELA i LAB fan el mateix, a través de les Entitats de Previsió Social Voluntària EPSV.

Tracten d'introduir aquests plans en els convenis col·lectius, sobretot de les grans empreses, establint dues classes de treballadors, els que tinguin un Pla d'Empresa i els que no. És clar que és una mesura antiobrera, sent els únics beneficiaris els sindicats del sistema i els bancs, que tots els anys repartiran una miqueta del tant per cent del posat pels treballadors d'aquest PPE. Els treballadors, una vegada arribada la

seva edat de jubilació, tindran un nombre de punts que depenen de la cotització aconseguida en els fons d'inversió especulatiu tindran un valor o un altre. En cap cas tindran una paga cada mes de manera vitalícia, és a dir, la resta de la seva vida. Aquests PPE com es veu no són tals, sinó una estafa com la de l'estampeta de CCOO-UGT i bancs.

6. Temes pendents de desenvolupar

Queden aspectes pendents de desenvolupar. Alguns d'ells de molt de perill, perquè sentint les declaracions de Unai Sordo, secretari de CCOO, molt ens temem que pretenguin liquidar la pensió de viduïtat de futur. Vergonya de buròcrata que reivindica la pèrdua de drets i conquestes, mentre que segueix en la indefinició més absoluta el desenvolupament dels Convenis especials per a persones cuidadores del Sistema de Dependència.

Així mateix, tenen pendent per al 2022 elevar el càlcul de la pensió en funció als 35 anys cotitzats en lloc dels 25 anys actuals, amb el que es rebaixarà la quantia de les pensions de manera generalitzada en un 5,45%. També tenen pendent establir l'anomenada "motxilla austríaca" que torna a salvar a la Patronal del pagament d'indemnitzacions per a tenir acomiadaments lliures i gratuïts a costa dels drets de treballadors i treballadores.

La modificació dels percentatges per al càlcul de la base reguladora, que es va dur a terme en el 2011, va perjudicar a tota la classe treballadora, però especialment a les dones, amb una carrera professional més curta. Doncs bé, és evident que, una vegada més, els signants de l'acord deixen de costat les mesures que haurien d'aplicar-se per a reduir la bretxa de gènere que existeix en les pensions. Ja el 8 de març tornaran al seu hipòcrita discurs "feminista" que no es correspon amb els fets.

II- CONCLUSIONS

• Aquesta reforma planteja greus retallades, que han de ser rebutjats per tota la classe obrera amb la lluita, tant en la jubilació anticipada com els generats en substituir el Factor de Sostenibilitat pel Mecanisme d'Equitat Inter generacional (MEI). Es dona un xec en blanc al Govern de torn per a adoptar noves mesures en elements com l'edat de jubilació o el càlcul de les noves pensions.

• S'obre la via de la privatització de les pensions amb els PPE.

• És necessari denunciar, una vegada més, el Pacte de Toledo i la seva filosofia i, en conseqüència, totes les reformes i retallades que emanen del mateix i del mal anomenat "diàleg social", que ve funcionant com a acompanyant necessari per a totes les retallades.

• En cap cas donen entrada a les reivindicacions que venim defensant els sindicats combatius i les associacions i plataformes de pensionistes com els més de 500.000 treballadors amb més de 40 anys cotitzats, i greument penalitzats.

• El Tribunal de Comptes ha xifrat el deute de l'Estat amb la Seguretat Social en 103.000 milions i que Economistes Enfront de la Crisi, considera que aquest deute sobrepassa els 500.000 milions d'euros. En aquest acord es conformen que es faci costat a la Seguretat Social amb 21.000 milions d'euros.

III- REIVINDICACIONS

• Que no s'aprovin noves retallades en les pensions, i que es deroguin les reformes de 2011 i de 2013. Tornar, per tant, a l'edat legal de jubilació als 65 anys, i lluitar per la jubilació als 60 anys.

• No penalitzar les jubilacions anticipades amb, 35 anys o més, de cotització.

• Derogació immediata del Pacte de Toledo.

• Derogació de totes les reduccions de cotitzacions socials als empresaris.

• Pensió mínima igual al salari mínim interprofessional (1200€)

• Derogar les Reformes Laborals de 2010 i 2012 que han augmentat el poder empresarial en la negociació col·lectiva, afavorint l'extensió de la precarietat.

• Que les pensions passin a dependre dels Pressupostos Generals de l'Estat.

• Crear ocupació de qualitat, amb salaris dignes i drets, ni precarietat, ni ETTs.

IV- LLUITA EN UNITAT EN DEFENSA DEL SISTEMA PÚBLIC DE PENSIONS

Des de Solidaritat Obrera encoratgem la màxima unitat de plataformes de pensionistes i de sindicats combatius per a lluitar contra aquesta reforma i les seves nefastes conseqüències. Tenim clara com és la nostra posició i també tenim molt clar que hi ha unes plataformes que assenyalen a CCOO i UGT com a responsables d'aquesta punyalada a la classe obrera i altres que tracten de dissimular aquesta responsabilitat ficant a tots els sindicats en el mateix sac. Però aquesta lluita no és exclusiva dels pensionistes que fins ara han estat molt sols en aquesta lluita, si bé cal reconèixer la seva perseverança i continuïtat en la lluita als carrers de totes les ciutats i pobles. Aquesta lluita és de tota la classe obrera, i els treballadors i treballadores en actiu han de fer-se responsables d'aquesta, ja que la pèrdua de drets en aquest terreny és nefasta per al futur de tots i totes.

Per això no hem de cenyir-nos exclusivament a sortir als carrers a protestar, també hem de preparar la contestació en els llocs de treball amb els consegüents aturs i vagues contra les retallades que a tots ens afecten.

Madrid, 23 agost 2021
Comitè Confederal
Solidaritat Obrera

